

vil komme til at se ud, som om de forskellige Erhverv skal slaas om, hvem der kan faa mest af Statskassen. Det kan dog ikke være Formaalet.

Det ærede Medlem genopfriskede Venstres og hans Angreb paa mig i sin Tid for min Stilling til den tyske Toldlov. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den socialdemokratiske Regering ved Forhandling med Tyskerne gennemførte Lempelser i den tyske Toldlov, noget, som det ærede Medlem ikke kan paavise er opnaaet tilnærmelsesvis i samme Grad af nogen anden Regering. Jeg husker ogsaa, at det hed indenfor Venstre om den socialdemokratiske Regering, at Haanden var valen, og at den socialdemokratiske Regering ingenting ønskede at gennemføre, fordi man vilde have billigt Kød i Danmark. Det var ikke blide Ord, der faldt om den socialdemokratiske Regering. Jeg vil spørge det ærede Medlem, hvorledes det kan være, at man nu har stemt Tonen ned. Nu, da vi har faaet en anden Regering, hører vi ingenting om, at Regeringen har en valen Haand. Hvorfor er der ikke sket noget? Hvorfor har man ikke faaet gennemført betydelige Nedsættelser i den tyske Toldlovs Satser? Naar man mente, at det var muligt for den socialdemokratiske Regering af faa det, idet man da gjorde gældende, at det var Regeringens Skyld, at der ikke skete noget, hvorfor er det da ikke kommet under denne stærke Regering? Nej, under den socialdemokratiske Regering handlede man. Den nuværende Regering er ikke naaet saa vidt, den har kun Ord.

Det ærede Medlem beklagede, at jeg havde brugt Ordet „Storbondelov“ om det foreliggende Lovforslag. Det har jeg brugt, fordi man, naar man ser paa Tilskuddet til Hesteavl i Forhold til det Tilskud, der gives til Svine- og Hønsseavl, og den Maade, hvorpaa Statstilskuddet til Kvægavlforeningerne og Kontrolforeningerne fordeles, nemlig efter Koantallet, ikke kan væge sig mod den Tanke, at det er Meningen først og fremmest at støtte det store Landbrug. Det bliver nemlig Resultatet af den Fordelingsmaade, man har bibeholdt i Lovforslaget.

Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, hvad jeg havde sagt, at Statstilskuddet, saaledes som det her foreslaas fordelt, lettere kunde udnyttes af de store Landmænd end af de smaa. Jo, netop naar man fordeler Tilskuddet efter Koantal og ikke efter Medlemsantal, vil de større Landmænd faa større Fordel af det end de smaa. Men jeg er fuldkommen enig med det

ærede Medlem i, at de store Landmænd bedre kan undvære Statstilskud ogsaa paa dette Omraade end de smaa. Derfor var min Begrundelse for, at det var forsvarligt at gaa til dette Statstilskud til Erhvervene, den, at det først og fremmest kom de fattigste indenfor Erhvervene til gode. Men selvfølgelig kan man opstille saadanne Regler for Fordelingsmaaden, at det gode Formaal ikke opnaas, men at Tilskuddet bliver til Fordel for de store. Det er det, jeg vil have ændret i det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem sagde til sidst, at det havde man for sin Villighed, fordi man var gaaet over til mit Standpunkt, og han beklagede sig over, hvad jeg havde udtalt. Jeg har aldrig beklaget, at Venstre er gaaet over til mit Standpunkt. Nej, jeg har udtalt min store Glæde over Venstres ændrede Opfattelse; og for ikke at gaa alene omkring med den Glæde tillod jeg mig at citere Udtalelser af de Medlemmer, der havde talt paa Venstres Vegne i Fjor, for at ogsaa de Medlemmer af Tinget, der maaske ellers ikke læser Rigsdagstidenden i al Almindelighed, kunde have den Fornøjelse at se, hvilken glædelig Udvikling Venstre har gennemgaaet. Det beklager jeg ingenlunde, og jeg har heller ikke sagt det for at være onskabsfuld overfor Venstre; det kunde aldrig falde mig ind. Jeg har kun udtalt det for at konstatere den udmærkede, gode Udvikling, Venstre har været inde i. Den takker jeg Venstre for.

A. C. D. Petersen: Den ærede sidste Taler udtalte, at det gjaldt om, at Pengene kom til de Kredse, hvor de gjorde mest Gavn, og at han derfor ønskede Statstilskuddet til Kontrolforeningerne fordelt efter Medlemsantal. Paa dette Punkt er der en stor Divergens mellem det ærede Medlems og min Opfattelse, idet jeg ikke saaledes som det ærede Medlem ønsker, at Tilskuddet gives til de fattigste, fordi det ikke drejer sig om en Understøttelse, der gives til de enkelte Medlemmer, men om, at Tilskuddet kommer Avlen til gode. Og det ærede Medlem Hr. Bording maa indrømme, at jo flere Køer Tilskuddet kommer til at virke paa, des mere kommer det Avlen til gode. Jeg tror ikke, at man kan sige, at Tilskuddet i samme Grad vil komme Avlen til gode, naar det fordeles efter Medlemsantal.

Angaaende de Midler, der er forbrugt efter det sidste Regnskab, slutter jeg mig fuldt ud til Ministerens Udtalelse om, at det skyldes, at Dyrskuer og andet Arbejde,